

YUNUS DİLİNDEN GÜNÜMÜZE SÖZÜĞÜ

A-a

ağū: zehir.

ağyar: başkaları, yabancılar, eller.

ar: utanma duygusunu, namus

ayân: belli, açık

azad: hür, serbest,

B-b

bağban: bahçıvan, bağcı, bahçe bekçisi.

bahr: deniz

bend: su önüne yapılan set

berk: sert, katı, sağlam.

bühtan: kara çalma, iftira;

C-c

Cavidan: Daimi kalacak olan, sonsuz, ebedi

cehd: fazla çalışma, güç ve kuvvetini sarfetme

cehd etmek: çalışıp çabalamak.

Ç-ç

Çalap: Yaratan, Hak, Rab

çerağ: çıra, kandil, yağ kandili, lamba

çeri: asker

D-d

danişmend: bilgili, ilimli.

dervişan: dervişler.

destur: izin, mücadele.

E-e

enbiya: nebîler, peygamberler.

eydür: der ki.

eyit: söyle.

F-f

faş etmek: gizli olanı açığa vurmak

felek: dünya, alem; gök, gökyüzü,

fırkat: ayrılık.

firak: hasret, özlem, ayrılık, ayrılık acısı

G-g

gökçek: güzel, sevimli, hoş kimse

görklü: güzel, heybetli, gösterişli.

gussa: acı, üzüntü, dert, sıkıntı, ıstırap

H-h

halayık: kadın köle, cariye

havsala: zihninin anlama ve kavrama yetisi

hicap: utanma, perde

I-ı

ırmak: ayırmak

ıssı: sahip, iye.

İ-i

ikrar: saklamayıp doğruca söyleme

imdi: şimdi, şu an, şu hâlde.

izzet: büyüklük, yücelik, ululuk

K-k

kadim: başlangıcı olmayan, eski, ezeli

kaide: kural

kâtre: damla, su damlası, damlayan şey

kavi: dayanıklı, güçlü, zorlu, sağlam, sıkıca

körpe: çok genç, dalından yeni koparılmış

L-l

levh-i mahfuz: ilâhî takdirin, mukadderatin yazılı bulunduğı manevi levha.

M-m

mağrib: güneşin battığı yer ve taraf, batı

mahluk: yaratık

maşuk: sevilen, aşık olunan.

mevt: ölü.

N-n

naçar: çaresiz, elinden iş gelmeyen

nalın: inleyen, sızlayan, feryat eden

nükte: ince anlamlı, düşündürücü

ve şakalı söz

O-o

Od(t): Âteş.

Ö-ö

Öd: Yürek.

Özge: Başka.

P-p

pinhan: gizli, saklı, gizlenmiş

piyale: şarap bardağı, kadeh

R-r

reva: yakışır, yerinde, uygun

risalet: elçilik, peygamberlik

S-s

ser: baş, kafa

server: baş, reis, yüce

sınık: kırık, çıkık

sigâ: sınav, imtihan

sin: ölü gömülen yer,

Ş-ş

şakir: şükreden, halinden memnun olan kimse

şar: kent, şehir.

T-t

tamu: cehennem

teneşir: ölü yıkanan kerevet

tufan: şiddetli yağmur

U-u

uçmak: cennet.

umman: engin deniz, okyanus

urgan: keten, kenevir, pamuk, jüt gibi türlü

dokuma maddelerinden yapılan ince halat

Ü-ü

ün: şan, şöhret, nam, ad

ütmek: kazanmak

V-v

vasl: aşığın sevdiğine kavuşması

vebal: günah, kabahat, sorumluluk

Y-y

yar: sevgili, sevilen, dost, yardımcı.

yavlak: kötü, fena, değersiz

yunmak: yıkanmak.

Z-z

zerrece: zerre kadar; en ufak.

zihar: kesinlikle

zühd: takva